

*Videre**„Utánam nézel, és nem tudod, mit látsz.”*

(F. DÜRRENMATT: A vak)

Ő  
 délutánok függőágyán  
 álomittasan ringatózva mormol valamit

birtokba venni a sötétséget  
 tárgyakkal birkózni nap nap után  
 legyőzetni megsemmisülni

A bútorokba testszagú homály evődik  
 behúzott függönyök pisszegése  
 köröskörül áttetsző celluloidmagány

ujjbegyén  
 mint Braille-írásban a kezdőbetűk  
 fennakadnak tündöklő évszakok

a gyermekkor hányszor visszapergetett  
 védtelen tekercsei  
 mama-emlékű játszóterek

apa nélküli fehér-karácsony  
 pisztáciatorta gumielefánt  
 emlékei tűnéspontján végül feketeség

HALLJA: f o r d u l a v i l á g  
 talán másképp mint régen  
 talán nagyobb

Szemében máglyák  
 megkésett galileo-mosoly  
 egészen apró épphogy szájára csöppen

csermelycsönd  
 végtelen belső zubogás  
 :  
 ha már semmi sem maradt  
 ha már nincs kihez szólni  
 és örök tél jön fagypontra

bármekkorát fordul a világ  
a karosszékben akkor is megnyugtató  
elragozni egy latin igét

### *A 121. genfi zsoltár*

Paradicsomról szó sincs  
egyidős velünk a megtöretés  
köröskörül tiltó alma-paragrafusok  
aktapöckölő illedelmes arkangyalok  
hajbókoláshoz szoktatott büro-gráciák  
gyanakvó kerub-tekintetek emésztő  
tüzébe mártva megsemmisülten  
összeránduló erezett kezek.

Oly kevés a k ö z e l s é g  
a kikezdhethetlen hű szavak  
és kívülről oly igen nehéz  
megőrizni híven törvényeink  
mert törvényeinkkel egyidős  
a fájdalom és a megaláztatás  
minden hamuból kikelve  
mégis makacs lobbanás  
minden hamuból kikelve  
ú r f e l m u t a t á s.

Az időtlen szenvedélyben  
megkeseredett testünkre  
kiütköznek öt sebből vérző  
megátalkodottságaink – –  
Ezután másként lesz egészen  
„Téged az Úr megőrizzen  
lelkedet megmentse veszélytől  
mostantól fogva mindörökké”

mint gyertyagyújtáskor  
a közelgő éj szerteröppenő szilánkjai  
szétmállik fogadkozásaink ostyateste.